

Industrien, saa er der jo mange Veje til at udligne dette paa. Arbejderne har deres egne Forsyninger, de har deres egne Bagerier, deres egne Ølbryggerier, deres egne Forbrugsforeninger o. s. v., og skulde der fra Handelens Side blive øvet Uret mod de andre Samfundsklasser, er der den letteste Adgang af Verden til at sikre sig imod en saadan eventuel Udbytning. Hvis der sker nogen Uret i den Henseende, vil jeg nærmest være tilbøjelig til at sige, at der bliver begaaet en Uret fra enkelte Industriens Side overfor de handlende og overfor Forbrugerne. Der er enkelte Industrier, enkelte Virksomheder her i Landet, der paa lægger de handlende at tage en vis Fortjeneste, hvis de overhovedet vil føre den paagældende Fabriks Varer, d. v. s. de tvinger de paagældende handlende til at tage en vis Fortjeneste, og de tvinger de paagældende Forbrugere til at betale en vis, jeg havde nær sagt, Overpris. Vi kender adskillige Tilfælde, i hvert Fald indenfor Tobaksindustrien; noget andet er, at Prisbestemmelsen vistnok ikke overholdes af de handlende, idet disse imod deres egen Interesse sælger til en billigere Pris til Kunderne, end de egentlig maa ifølge de Overenskomster, de har med Fabrikkerne. Det samme gælder med Hensyn til Kabel-Fabrikkerne, at de stiller Krav om Overholdelse af en vis Pris, uagtet de handlende selv mener at kunne sælge billigere.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds var inde paa at tale om det kedelige Forhold, at man ikke havde været i Stand til at bevare det Reparationsarbejde, der knytter sig til „Frederik den Ottende“, for Danmark. Jeg skal ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, jeg har saa lidt Kendskab til det, kender ikke andet til det, end hvad Bladene har bragt derom, men jeg vil dog alligevel paa den Foranledning, det ærede Medlem gav mig ved sin Udtalelse om, at Arbejderne i det paagældende Tilfælde havde tilbudt en Afkortning af deres Løn, sige, at efter alt, hvad jeg har kunnet faa ud af denne Sag, har den dog ikke været saa lige til, som man maaske fra adskillige Sider har været tilbøjelig til at tro. Jeg ser bort fra den Stilling, som Ledelsen for Burmeister & Wain har indtaget, en Stilling, som jeg ikke skal forsvare, og holder mig til den ene Ting, at naar der er Tale om at give Afslag paa Løn, maa den første Betingelse dog være, at man ved, hvad man gaar ud fra, og her var vistnok Tilfældet dette, at de Arbejder, som der var Tale om skulde udføres, var Akkordarbej-

der af mange forskellige Slags; det var ikke Akkordarbejder, om hvis Betaling man kunde slaa op i en Tarif og læse sig til paa en bestemt Side eller under en bestemt Paragraf, men det var Akkordpriser, som man paa Forhaand eller under Arbejdets Udførelse skulde opnaa Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere om. Men naar man paa Forhaand ikke er enig om selve Grundbetalingen, følger jo deraf ganske simpelt, at de Forhandlinger, der skal dreje sig om de Afslag, der skal gives i Timebetalingen eller i Akkordbetalingen — det var vel ren Akkordbetaling, der var Tale om i det paagældende Tilfælde —, nødvendigvis maa briste.

Det ærede Medlem sagde, at der var Arbejdsgivere, som overfor ham havde indrømmet, at Arbejdstempelet her i Landet var steget med 30 pCt. Det er jo meget glædeligt. Vi kan kun alle udtale vor Forbavselse over, at Arbejdstempelet har været saa langt nede, at der var Mulighed for en Stigning paa 30 pCt. Men jeg maa ellers sige, at jeg tror ikke, den Udtalelse skal forstaas eller kan forstaas paa den Maade, at alt det Arbejde, der bliver udført af Industrien, i Løbet af et Aar eller to skulde være steget med 30 pCt., for vi maa ikke glemme, at det meste Arbejde, der udføres i Industrien, er Akkordarbejde — selv i Byggefagene er det gennemgaaende Akkordarbejde —, og Akkordarbejde kan nu en Gang ikke stige med 30—40 pCt., saa jeg tror, vi skal tage lidt forsigtigt paa dette.

I Sammenhæng dermed udtalte det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds, at han privat havde hørt, at en bekendt Venstrepolitiker skulde have udtalt, at den tidligere Regering ikke var bange for at give 20—30 pCt. mere for dansk Arbejde end for udenlandsk Arbejde. Jeg ved egentlig ikke, hvorfor denne Udtalelse har opfyldt det ærede Medlem med Forbavselse, for det har vi da alle sammen vidst. Det er jo blot et Vidnesbyrd om, hvorledes Venstre har stillet sig, det Parti, som man kalder et udpræget og ensidigt Landparti, et agrarisk Parti; jeg tror endog, at den højtærede Statsminister forleden ovre i Folketinget gik saa vidt, at han sagde, at Venstres Vælgere var kun en Landoverklasse. Det ene Øjeblik ser man saaledes paa vort Parti, og i det andet maa man erkende, at da vi førte Regeringen, stillede vi os saa velvilligt overfor den danske Industri, at vi sagde: Naar det gælder Leverancer til Staten og Kommunerne, er vi rede til at betale en endog meget betydelig Overpris for at kunne faa danske Varer. Jeg ved ikke, om jeg skulde